

ναυλίας και αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις εἶνε συγχρόταται. Εἰσιτήρια διανέμονται δωρεάν εἰς ἔργατας. Παρὰ τὰς οικονομικὰς δυσχερείας, ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Τεχνῶν παρεχώρησε θέσιν ἐκλεκτὴν εἰς τοὺς μουσικοὺς, ἠθοποιούς, δραματικούς συγγραφεῖς, ζωγράφους καὶ γλύπτας.

— Διὰ τὸν διαγωνισμὸν Prix de Rome ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν θέματα ὁρίσθησαν ὁ ἀποχαιρετισμὸς Ἐκτωρος καὶ Ἀνδρομάχης, ἡ κηδεὶα τοῦ Πατρόκλου καὶ ὁ Περσεὺς νικῶν τὴν Μέδουσαν.

— Ἦροχισεν ἐπὶ τέλους ἡ Παρισινὴ Ὀπερα νὰ παίξῃ ἔργα Βάγνερ διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἐπαίξε «Βαλκυρίαν.»

— Ἐορταί ἐγένιναν ἐν Σουηδία ἐπὶ τῇ τετρακοσιαετηρίδι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς

— Ἐν Γαλλία εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ 1919 ὑπὸ τῶν θεατρικῶν συγγραφέων 16 1)2 ἑκατομμύρια ὡς ποσοστά. Τὸ ἕκκον εἶχεν ἔως τῶρα τὸ 1913 μὲ 7 ἑκατομμύρια.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς ὠφελοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους. Κάποιος ἐξ αὐτῶν ἐπληρώθη 40,000 λίρας διὰ τὴν ἄδειαν κινηματογραφίσεως ἑνὸς ἔργου τοῦ θεατρικοῦ.

— Νέον θαῦμα μουσικῆς ἰδιοφυΐας. Ἡ

δεκαετίς Ἀμερικανὶς Μίλδρεθ Οὐίλλεξσον. Παίξει πιάνο, βιολί καὶ ἰδίως βιολοντσέλον. Ἐδιδάχθη ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς γονεῖς τῆς, τοὺς ὁποίους τελειοποιεῖ αὐτὴ τῶρα. Μεναδικὴ ἢ ἀκρίβεια τῆς ἀποδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ γλυκύτης, μεθ' ἧς παίζει. Προσελήφθη εἰς Κουρτέιτο τοῦ Εὐγ. Ἡσαῖα τὸ ὁποῖον θὰ περιοδεύσῃ τὰς κυριωτέρας μεγαλοπόλεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

— Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἠΰξησε τὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν τῆς Ὀπερας εἰς 1,500,000 φρ. Ἐπὶ πενήκοντα ἔτη ἐδίδοντο μόνον 400,000 φρ.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας :

«Ἀπεδήμησαν μετὰ τοῦ κυρίου *Πετρός* των.»

«Τὸ πλεῖστον τῶν κριτικῶν *ἐκφράζονται*».

Ἀπὸ ἑν «πεζοτρόγουδον» τοῦ «Νουμά».

«Χωρὶς ἐσένα δὲ θάνοιωθα τὴ ζωή. Μ' ἔχεις *κλωσίσει* στὴ ψυχὴ σου.»

Ἐνομίσαμεν κατ' ἀρχὰς ὅτι εἶχε κλωτοσίση ἡ ψυχὴ. Ἀλλ' ἡ γυναικεία ὑπογραφή μᾶς ἔπεισε ὅτι πρόκειται περὶ κλώσας.

Ἄλιεύς

Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α Ι

Ἐν συναυλίᾳ ὁ βαθύφωνος κ. Ἡρ Πασχαλίδης, ὅστις ὡς Μπάς—σιαντὰν ἐτίμησε τὸ Ἑλλ. ὄνομα εἰς τὰ μεγαλειότερα κέντρα τῆς Εὐρώπης ἐξετέλεσε δύσκολον ποικίλον πρόγραμμα, εἰς συνθέσεις Γαλλικὰς, Ἰταλικὰς καὶ Γερμανικὰς, ἐπιδείξας ἕλας τὰς μορφὰς τῆς ἀσματικῆς τοῦ τέχνης. Ἐτραγούδησε καὶ δύο Ἑλληνικά, τὴν προσευχὴν ἀπὸ «τὸν Μάρκο Βότσαρη» τοῦ Καρρέρ καὶ τὸ «Γιατὶ» τοῦ κ. Ξανθοπούλου. Τῆς συναυλίας μετέσχε ὁ βιολονσελίστας κ. Βρασιθανόπουλος ὅστις ἔπαιξε μὲ πολλὴν λεπτότητα.

— Ἡ δ. Μ. Φιλιππίδου, ἡ ἄρτι ἐπανεληθούσα ἐκ Παρισίων καὶ τυχεύσα μεταλλίου ἐν τῷ Παρισινῷ Ὄδειῳ ἐτραγούδησε εἰς συναυλίαν recital ἀποσπάσματα κλασικῶν καὶ ρωμαντικῶν ἔργων, συνοδευομένη εἰς τὸ πιάνο ὑπὸ τῆς δ. Γεράκη. Ἡ δ. Φιλιππίδου ὄντως ἐπετέλεσε μεγάλας προόδους. Ἡ φωνὴ τῆς ἀπέκτησε σταθερότητα, εὐκαμψίαν καὶ γλυκύτητα.

— Εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἐσπερίδα τῶν Ἰταλῶν ἠθοποιῶν τοῦ Μελοδράματος, τῆς μεσοφώνου δ. Πετζάτι καὶ τοῦ βαρυτόνου κ. Παρίση, ἐτραγούδησαν ἀπανθίσματα μελοδραμάτων. Ἦρσαν πολλὴ ἡ Πετζάτι εἰς τὴν Φαβερίταν καὶ τὸ ντουέττο τοῦ Τραβατόρε ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παρίση καὶ τῆς ὑψιφώνου δ. Ντέ Γκράντι.

— Τῆς πρώτης ἐφετεινῆς συναυλίας τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὄδειου Ἀθηνῶν τὸ πρόγραμμα ἦτο πλούσιον καὶ ποικίλον, πολλὴ

ἐκτενές, τὸ κατέστησε δὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον ἡ συμμετοχὴ τῆς δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συναυλίας ἀφιχθείσης Ἰταλίδος ἀριστοτέχνιδος τοῦ βιολιῦ δ. Λίνας Σπέρα διπλωματούχου τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Ἑλληνος ὑψιφώνου κ. Θ. Γεωργίου, διπλωματούχου τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης. Ἐφέτος ἡ συναυλία ἐφάνη περισσότερον ἐμιογενὴς καὶ πειθαρχικὴ εἰς τὴν ἀπαιτητικὴν μπαγκέτα τοῦ κ. Μαρσίη. Τὴν δευτέραν συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν ἀπέδωσε καλλίτερα ἢ ἄλλοτε. Ἐξετέλεσε διὰ πρώτην φορὰν τὸ συμφωνικὸν ποίημα «Ἡμέρα ἑορτῆς» τοῦ V. Vreuls ἀποθανόντος ἐν Βερολίῳ πρὸ διετίας. Ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἔργα του διακρίνεται καὶ τὸ ἐκτελεσθὲν συμφωνικὸν ποίημα διὰ τὸν ζωηρὸν ρυθμὸν καὶ τὴν πλούσιαν ἐναρμόνισιν.

Ἡ δ. Σπέρα εἶνε καλλιτέχνις μεγάλης ἀξίας. Ἐχει ἀτομισμὸν εἰς τὸ παίζιμόν τῆς, μεγάλην εὐχέρειαν, ἀκρίβειαν, διαύγειαν καὶ ἔκφρασιν. Τὸ Κονσέρτο τοῦ Μπροῦχ ἀπεδόθη συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας ἀφόγως, ἀκόμη δὲ ἀνωτέρα ἐφάνη εἰς τὸν δύσκολον «Χορὸν τῶν στοιχειῶν» τοῦ Μπατζίνι.

Ὁ κ. Θ. Γεωργίου ἐτραγούδησε Βάγνερ ἐκ τοῦ Λοέγκριν ἀπόσπασμα τῆς γαμηλίου σκηνης καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιτραγουδιστῶν τῆς Νυρεμβέργης τὸ ἄσμα τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Βάλτερ. Ἀκολουθεῖ τὴν Γερμανικὴν σχολὴν εἰς τὸ ἄσμα καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀπέδωκεν μὲ πολλὴν ψυχολογίαν, ὡς καὶ τὰ τραγούδια τοῦ

Γκοντάρ και τοῦ Στράους.

Κατὰ τὴν δευτέραν συναυλίαν ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξε τὴν Συμφωνίαν τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ «Νέου κόσμου» τοῦ Νττόρακ γεγραμμένην ἐπὶ δημοτικῶν Τσεχικῶν μελωδιῶν. Ἄν και μακροτάτη, ἠκούσθη μὲ πολλὴν προσοχὴν διὰ τὴν περίεργον ρυθμικότητα, τὴν ἁρμονίαν και τὰς ἐπιτυχεῖς μετατροπὰς και τὴν σαφήνειαν. Τὸ Largo και τὸ Scherzo ἐπαίχθησαν ἀμέμπτως. Κατόπιν ἐξετέλεσε τὸ Μέγα Πάσχα ἐν Ρωσίᾳ ἀποτελοῦν εἰσαγωγὴν ἐπὶ θεμάτων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ρίμσκυ—Κορσακῶφ. Ἔχει πανηγυρικὸν χαρακτήρα, ἐν ἐπισφραγίζει ὁ ὕμνος τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ κ. Φρήμαν ἔπαιξε μετὰ τῆς ὀρχήστρας τὸ γνωστὸν Κοντέρτο (ἔργ. 22) τοῦ Σαίν Σάνς ἀριστοτεχνικὰ μὲ μεγάλην λεπτότητα και διαύγειαν. Ὁ κ. Ν. Αὐγερινὸς συνοδεῖα ἐγγόρδων ἔπαιξε τὸ ποιητικώτατον Adagio τοῦ Κορέλλι και τὴν Aria τοῦ Μπάχ μὲ μεγάλην λεπτότητα και εὐγένειαν. Ἡ συναυλία ἐτελείωσε μὲ τὰ δύο πρῶτα μέρη τῶν «Ἰταλικῶν ἐντυπώσεων» τοῦ Σαρπαντιέ, τὰς ὁποίας ἡ Στρατιωτικὴ ὀρχήστρα πέρισυ εἶχε παίξῃ ἐξ ὀλοκλήρου. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ὁ κ. Αὐγερινὸς και εἰς τὸ δεύτερον ὁ κ. Γαϊδεμβέργκερ ἀπέδωσαν τὰ sola τέλεια.

*

Τρεῖς ἐσπερίδες ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν παρεπιδημούντων Ρώσων. Εἰς τὸ Βασ. Θέατρον ἡ Ρωσὶς χορευτρία κ. Ξενία Βερεσίνοκη ἔδωσε χορομουσικὴν πρᾶσπερίδα. Ἐκ τῶν χορῶν, διεκρίθη εἰς τὸν Θάνατον τοῦ κύκνου τοῦ Σαίν Σάνς και ὡς Ἀρλεκίνα. Λυγίκορμος και εὐπετῆς ἐχόρευσε μὲ πολλὴν χάριν και ἐκφρασιν. Ὁ κ. Ν. Αὐγερινὸς ἔπαιξε Τσαϊκόφσκη, Βενιάφσκη, Ναρντίνι και Κράϊσλερ, ὁ κ. Ὀρντα ἐτραγούδησεν romances μελοδραμάτων, ἐχόρευσαν ἡ κ. Ὀλσάνσκη και ὁ κ. Μπολσακῶφ ἓνα Τσιγγάνικον και ἓνα Οὐκρανικὸν χορὸν και ὁ βαρύτονος κ. Ζακόβλεφ ἐτραγούδησε «Φάουστ».

— Εἰς τὸ Δημ. θέατρον ἡ ἐπίσης Ρωσὶς χορευτρία κ. Ἰφ. Ταουροκάια ἔδωσε μουσικοχορευτικὴν παράστασιν. Κατόπιν εἰσηγήσεως περὶ χοροῦ ἦν ἕκαμεν ὁ γνωστὸς Γάλλος δημογράφος κ. Ρώσσης (Ἀρμάνδος Φλορεάλ,) ἐχορεύθησαν καλλιτεχνικὸι χοροὶ, ἡ κόμησσα Δραγάνιτς-Βεράντζισο ἔψαλε ἐν οἷς και τὴν ἄριαν τῶν «Παλητάσων» και ὁ κ. Ζακαρίνι ἔπαιξε βιολοντσέλλο.

— Ἐν συναυλίᾳ ἦν ἔδωσεν ἡ ἑλληνορωσικὴ Ἀδελφότης ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Ρώσων ἔλαβον μέρος ἡ κ. Βοροντσόβα (ἄσμα), τὸ χορευτικὸν ζεῦγος Ὀλσάνσκη—Μπολσακῶφ, ἡ δ. Λεμπετιέφ ἡ ὁποία ἔπαιξε πιάνο μὲ πολλὴν εὐχέρειαν ἀλλὰ και χωρὶς αἰσθημα, ὁ Ρώσος τενόρος κ. Γιακόβλιεφ και ὁ κ. Κρωνας ὅστις ἀπέδωσε καλλίτερον τὴν Σλαυικὴν ψυχὴν ἂν και Ἑλλην, και ὅστις ἐτραγούδησε και δύο ἄσματα τοῦ κ. Ξανθοπούλου.

*

Ὁ διακεκριμένος πιανίστας κ. Φρήμαν

ἀνεδείχθη θαυμάσιος ἐρμηνευτῆς τοῦ Σοπὲν και τοῦ Λιστ κατὰ τὴν συναυλίαν του.

— Ἡ δ. Σπέρα εἰς δύο συναυλίαις τῆς recital δοθεῖσας εἰς τὸ Ὀδεῖον ἀνεφάνισε εὐρυτέραν τὴν δεξιότεχνίαν τῆς εἰς ἐκτελέσεις δυσκόλους. Μὲ θερμότητα και πάθος, μὲ μπῆλο ἐξαιρετικόν, μὲ τεχνοτροπίαν σπανίαν διηρμήνευσε τὸ Grave τοῦ Μπάχ και ἰδίως τοῦ Κράϊσλερ τὰς ἐπεξεργασίας εἰς ἃς μόνον δυνατοὶ καλλιτέχναι ἀνταποκρίνονται. Συνώδευεν ὁ κ. Γιακόρμψον.

— Κατὰ τὴν πρώτην συναυλίαν μουσικῆς δωματίου τῶν κ.κ. Σουλτσε, Πινδίου και Κωνσταντινίδου καθηγητῶν τοῦ Ἑλλην. Ὀδείου ἀπεδόθησαν δύο σονάτες τοῦ Νορμανδοῦ Γρέιχ και τοῦ Βοεμοῦ Νέντμπαλ και ἐν τρίῳ τοῦ Γερμανοῦ Μπαρζιέτλ μὲ ἀκρίβειαν και αἰσθημα. Καίτοι ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ τῶν μουσουργῶν διέφερε ἐνηρμονίσθησαν, οἱ καλλιτέχναι εἰς ἐκφρασιν ἀποδίδουσιν ἐκάστου τὴν μουσικὴν προσωπικότητα. Κατὰ τὴν δευτέραν συναυλίαν τὸ Κουαρτέτο ἐκ τῶν κ.κ. Σουλτσε, (α'. βιολί) Λομπιάγκο (β. βιολί) Πρεστρῶ (βιόλα) Κωνσταντινίδου (βιολοντσέλλο) και Πινδίου (πιάνο) ἐξετέλεσε τοῦ Sjogrben τὴν Σονάταν εἰς mi mineur και τοῦ Debussy ἐν Quatuor. Ἡ προσεγῆς συναυλία τῶν θὰ περιλάβῃ ἔργα Μπετόβεν.

— Τὸ κουαρτέτο Λυκούδη ἀνευστάθη μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Καζάκη διὰ τοῦ κ. Μαρσίη και μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ κ. Φαραντάτου. Τρεῖς συνθέσεις ἀπετέλεσαν τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης ἐμφανισεῶς τῶν. Ἐν κουαρτέτῳ τοῦ Γιάν Μπράντς-Μπουῖς συγχρόνου Ὀλλανδοῦ συνθέτου, ἄλλο τοῦ Μπετόβεν εἰς mi μεμῆλ και ἐν κοντίνέτῳ τοῦ Σούμαν. Τὸ πρῶτον ἀπεδόθη καλλίτερα ἔλων. Εἰς τὸ Κουαρτέτῳ τοῦ Μπετόβεν παρετηρήθη κάποια ἀνομοιογένεια. Ἡ συναυλία ἐπανελήφθη.

— Πρὸς τιμὴν τῶν ξένων δημοσιογράφων, τῶν ἀρχιθέντων ἐπὶ τῇ ἐπανάθῳ τοῦ Βασιλέως, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Δήμου μουσικὴ ἐσπερίς. Ὁ ἠθοποιὸς κ. Δαμάσκος ἀπήγγελε ποίημα του εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Βασιλέως, αἱ δ. Μεσολωρὰ και Φιλιππίδου ἔψαλαν Γαλλικὰ και Ἑλληνικὰ ἄσματα, ἡ δ. Μπουριζὰ ἀπήγγειλε τὸν «Ματρόζον», ὁ κ. Λυκούδης ἔπαιξε τὴν Berceuse τοῦ Φωρέ, οἱ μαθηταὶ τοῦ Λυκείου Μεταξὰ ἐχόρευσαν Ἑλλην. χοροὺς και ὁ θίασος Κονταράτου παρήλασε μὲ τὰς Ἑλλην. στρατιωτικὰς στολὰς τὰς ἐν χρήσει ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι σήμερον.

— Ὁ κ. Θ. Γεωργίου εἰς τὴν δοθεῖσαν συναυλίαν του ἔδειξε ἐν ἀληθῶς ἀξιοσημείωτον τάλαντον ἐν ἔλῃ του τῇ ἐκτάσει. Ἡ φωνὴ του, κατάλληλος δι' αἰθούσας δὲν ἐσηθηθῆ ἀπὸ τὴν σάλαν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Ἐτραγούδησε 14 τραγούδια. Ἐκτὸς τῆς Ἀπαγωγῆς ἐκ τοῦ Σεραγίου και τοῦ Μαγευμένου αὐλοῦ τοῦ Μόζαρτ πολλάκις ἀκουσθέντων ἐν Ἀθήναις, και μελωδιῶν ἐκ τοῦ Ἐλιξίριου τοῦ ἔρωτος, τῆς Μανὸν, Λοέγκριον (ἀποχαιρετισμὸς τῆς γ'. πράξεως) και «Ἀιντάς» ἐτραγούδησε—και ἦτο τὸ

πλέον ενδιαφέρον μέρος τοῦ προγράμματος — τέσσαρα ἄσματα τοῦ Σοῦμπερτ καὶ τέσσαρα τοῦ Ρ. Στράους. Τὰ ἐτραγούδησε καλλίτερα ἄλλων, ἴσως διότι ἦσαν Γερμανικά καὶ εἶνε περισσότερο προσικειωμένοι εἰς τὴν Γερμανικὴν σχολὴν τῆς μουσικῆς καὶ ἀπέδωσε πιστῶς τὸ πνεῦμα τῶν συνθετῶν. Ἦρσεσ πολὺ ἐκ τῶν πρώτων τὸ Am Meere καὶ τὸ παιγνιδιὰς Die Forelle εἰς δὲ τῶν δευτέρων τὸ Je cache mon bonheur καὶ ἡ λεπτοτάτη Serenade. Μὲ τὰ τραγούδια αὐτὰ ἔδειξεν ὅτι εἰς τὰς χαμηλὰς νότες εἶναι ἄριστος. Ὁ κ. Φαραντάτος, ὅστις συνῴδευε τὸν κ. Γεωργίου ἔπαιξε τὴν Bourrée τοῦ Μπάχ καὶ τὴν τρίτην Μπαλάνταν τοῦ Σοπέν.

— Κατὰ τὴν ἀποχαιρετιστήριον συναυλίαν τοῦ δ. κ. Αὐγερινὸς ἔπαιξεν ἐκλεκτὰς συνθέσεις τῶν Μπάχ, Κράϊσλερ, Τσαϊκόφσκη, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κ. Καμίνσκη. Μετὰ τοῦ κ. Φρήμαν, ἔπαιξε τὴν Σονάταν τοῦ Βίνγκλερ. Δυνατὸς εἰς δεξιότεχνίαν καὶ ἔκφρασιν. Τὸ παίξιμόν του περιρρίζεται εἰς ἔργα κλασικά. Διὰ τοῦτο ἀπέδωσε τελειῶς τὴν «Τζιακόννα» τοῦ Μπάχ.

— Ἡ ἐπὶ διετίαν τελειοποιηθεῖσα ἐν Παρισίοις ἔνθα καὶ ἔλαβε μέρος καὶ εἰς συναυλίας, δ. Λίζα Δαλεζίου, ἐτραγούδησε μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐκλεκτὰ ἄσματα, ἐν οἷς καὶ ἀνέκδοτα Ἑλλ. τραγούδια τῶν Σπάθη καὶ Ραβέλ. Τῆς συναυλίας μετέσχε ἡ παρεπιδημοῦσα Ρουμανὴ πιανίστρια κ. Κωνσταντία Γεωργιάδου.

— Ἡ πρώτη συναυλία μουσικῆς δωμκτίου τῶν κ. κ. Λυκούδη Φαραντάτου ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο Σονάτες, μίαν τοῦ Leken εἰς σὺλ καὶ ἄλλην τοῦ Στράους εἰς μί μπεμόλ. Ἀπέδωκαν καὶ τὰς δύο δεξιότατα.

— Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πριγκηπίσης Ἀναστασίας ἐδόθη εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον ἑσπέρη, ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐνώσεως Νομοταγῶν ἐπὶ τῇ Ἑθν. ἀποκαταστάσει. Ὁ βαρὺ τόνος κ. Πρεδάρης ἐτραγούδησε Παληάτους καὶ τὸν Γέρο Δῆμον, ἡ κ. Ρεβέκκα (Βαλτετσιώτου) ἐτραγούδησε τῆς «Καπέλλας τὸ νερό» τοῦ Σαμάρα, τὸ «Κέντημά της» τοῦ «Σακελλαρίδου, τὴν «Ζωή» τοῦ κ. Ν. Λαμπαλέτ καὶ «Ἐσένα π' ἀγάπησα» τοῦ κ. Ξανθοπούλου. Τὸ ὠραιότερον μέρος τοῦ προγράμματος ἦτο ἡ δωδιά τῆς «Περουζέ» ἣν ἐτραγούδησαν ὁ κ. Πρεδάρης καὶ ἡ κ. Ρεβέκκα. Ὁ κ. Δεστούνης ἀπήγγειλε τὴ «Χάρι τοῦ Βασιληᾶ» τοῦ κ. Πολέμη καὶ τὴν «Καρδιά τῆς μάνας» τοῦ Ρισπέν, κατὰ διασκευὴν. Ἡ χορωδία τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου» ἔφαλε θούρια, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βλαχοπούλου ἐν τῇ ἔξορᾳ συντεθὲν «Ὁ στρατὸς τοῦ Βασιληᾶ». Τὴν συναυλίαν ἐτίμησαν οἱ Πρίγκηπες.

— Ἡ πρώτη ἑφρετινὴ συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας εἶχε πανηγυρικὸν χαρακτῆρα ἐπὶ τῇ ἐπανάθῃ τοῦ Βασιλέως, τιμηθεῖσα διὰ τῆς παρουσίας τῶν πριγκηπῶν καὶ τοῦ

Διαδόχου τῆς Ρουμανίας. Ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξε καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθέντα ὑπ' αὐτῆς ἔργα, διακριθεῖσα εἰς τὸ Μενουέττο τῆς Μανὸν καὶ τοὺς Ψευδοτοιγγάνους τῆς «Σαπφούς». Ἡ δ. Λώλου τελειόφοιτος ἔπαιξεν ἐπὶ μανδολίνου ἐπιτυχῶς τὸ «Ἐρωτικὸν ἄσμα» τοῦ Μυτιῆ καὶ ἡ δ. Στερογιάννη ἐκτάκτως καλὰ τὸ Ζιγενερδάξεν τοῦ Σαραζάτε. Τὸ ἄλλο μέρος, τὸ καὶ κυριώτερον ὡς ἐπίκαιρον, ἦτο τὸ ὠδικόν. Ἡ κ. Ε. Γιαννάρου ἐτραγούδησε τὴν προσευχὴν τῆς Τόσκας, πολὺ καλλίτερα τὸ Σ' ἀγαπῶ τοῦ Γκρηγκ καὶ δύο δημώδη τῇ συνοδείᾳ ὀρχήστρας. Ἡ χορωδία ἔφαλε δύο θούρια διὰ τὸν Βασιλέα τοῦ κ. Λάβδα, «Καλῶς μᾶς ἤλθετε» ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Καραβία, λίαν ἐπιτυχῆς καὶ ὁ «Κωνσταντῖνος» ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Βουτερίδου, ὅστις καὶ ἀπήγγειλε προηγουμένως μακρὰν Ὡδὴν εἰς τὸν Βασιλέα ἣτις περιεῖχε στίχους ἥκιστα ποιητικοὺς εἰς ἔκφρασιν καὶ ρυθμόν.

— Πρὶν ἐπιτρέψῃ εἰς Εὐρώπην μετὰ διετὴ ἐνταῦθα διαμονὴν ὁ κ. Κλέων Τριανταφύλλου, ὁ γνωστότατος ντιζερ Attic ἔδωκεν ἀποχαιρετιστήριον συναυλίαν. Αὐτοσυνοδευόμενος τὰ ἔργα ἀπήγγειλεν μελωδικῶς ἢ ἐτραγούδησεν ἐμμέτρως τραγουδάκια χαριτωμένα, εὐτράπελα καὶ αἰσθηματικά, τὰ περισσότερα ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως. Τὸ Τρελλὸ τραγούδι, ἢ «Κυριακή» ἢ «Μοδιστροῦλα», τὸ «Δὲν μ' ἀρέσει» μὲ νέα τετράστιχα, ἤρσαν πολὺ. Ἐτραγούδησε καὶ δύο τραγούδια τοῦ Σκανδιναβοῦ ποιητοῦ Habsen «Ψωμί...ψωμί!» ἀρκετὰ συγκινητικόν, καὶ «Ἴψεν...Ἴψεν!...» Τὸ τελευταῖον Νορβηγιστί. Ὁ Attic δὲν ἐτραγούδισε καλλίτερα ἀπὸ ἄλλοτε, ἐσφύριζε ὁμως τελειότερα. Εἰς τὸ ἀπλοῦν σφύριγμα ἤκούετο ὡς φλάουτο, εἰς δὲ τὸ διπλοῦν εἶνε ἀσυναγώνιστος. Ὁ κ. Α. Φωκᾶς ἀπήγγειλε Γαλλιστί, ἡ κ. Ζερβοῦ ἀπήγγειλε δύο ποιήματα τοῦ κ. Τριανταφύλλου μὲ μουσικὴν ὑπόκρουσιν—τὰ «Χριστοῦγενά στὰ ξένα» καὶ τὴν «Βροχὴν». Ὁ κ. Μίκης Βουτσινᾶς (Δέλφης) ἐτραγούδησε τρία ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως τραγουδάκια, ἢ ἀδελφῆ τοῦ κ. Τριανταφύλλου ἐτραγούδησε «Μπατερφλάτ» καὶ «Νόρμαν».

— Τὸ ζεῦγος Βλαστάρη ἔδωσε τὴν ἐτησίαν συναυλίαν του. Ἡ κ. Βλαστάρη ἔπαιξε μὲ τεχνικὸν μηχανισμόν Σοπέν, Λιστ καὶ Ραχμανίνωφ, ὁ δὲ κ. Βλαστάρης ἐτραγούδησε τεμάχια μελοδραμάτων, ἐν οἷς καὶ «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» κκτ' ἴδιον τρόπον καὶ δύο Ἑλληνικά τραγούδια τῶν κ. κ. Ξανθοπούλου καὶ Φαρῶδα. Σενέπραξεν ἡ τελειόφοιτος τοῦ ἄσματος δ. Μαργαρίτα Γκρήτ.

— Οἱ μουσικοὶ μας ἤρχισαν τὰς περιόδους Ὁ κ. Μπουστιντοῦ ἔδωσε συναυλίαν εἰς Πειραιᾶ καὶ Βόλον. Αἱ δεσπ. Φιλιππίδου καὶ Γεράκη εἰς Πάτρας. Εἶνε πολὺ εὐχάριστον ὅτι θὰ ἀρχίσουν οὕτω νὰ μορφώνονται μουσικῶς καὶ αἱ ἐπαρχίαι.

